

en Forespørgsel til den højtærede Justitsminister om, hvorvidt det Udkast til Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Ophævelse, som siden 1913 har ligget færdigt fra Familieretskommissionens Side, vil komme frem for Rigsdagen i denne Samling som Forslag til Lov. Der er fra flere Sider fremkommet Rygter om, at det ikke vilde komme frem foreløbig, og det er disse Rygter, der har fremkaldt min Forespørgsel til Ministeren. Det er mig bekendt, at det ærede Medlem for Præstø Amts 4de Valgkreds (Jessen) under sidste Finanslovdebat lyste efter det samme Forslag, som jeg lyser efter i dette Øjeblik, og at Justitsministeren da svarede, at efter hans Overbevisning maatte man afvente en Rigsdag, hvortil Kvinder havde haft Valgret, inden man tog de store, overordentlig vigtige familieretlige Spørgsmaal op til Afgørelse, som i allerhøjeste Grad trængte til at fremmes her i Landet, og som var saa udmærket forberedte ved den skandinaviske Familieretskommissions udmærkede Arbejde. Nu er den første ordinære Rigsdag, hvortil Kvinder har valgt og er blevet valgt, samlet, og jeg staar her nu for at tage den højtærede Justitsminister paa hans Ord og bede om Indfrielse af dette Tilsagn. Vel ved jeg, at der er en Art stilltendiende Overenskomst mellem de politiske Partier paa Rigsdagen om, at de store Spørgsmaal, der kan vække Uoverensstemmelser mellem Partierne paa Rigsdagen, og som ikke netop Øjeblikket kræver løst, skal ligge til bedre og roligere Tider. Men de Spørgsmaal, jeg her har fremdraget, skulde vel de politiske Partier paa Rigsdagen kunne drøfte i Fordragelighed og enes om, da der ikke skal gaas ud fra partipolitiske Formler og Linier, men Spørgsmaalene skal behandles ud fra rent menneskelige og praktiske Betragtninger.

Disse Spørgsmaal trænger i høj Grad til at fremmes, ikke alene fordi vi nu har et daarligt System og trænger til noget, der er bedre, men jeg finder ogsaa, at det er ganske uværdigt for et Land som vort, der paa saa mange andre Omraader er et Foregangsland, at vi paa dette vigtige Omraade i det 20de Aarhundrede er henviste til at rette os efter Retsregler, der stammer fra Chr. V's Danske Lov og fra Love fra Begyndelsen af det 18de og Begyndelsen af det 19de Aarhundrede, ja, i mangfoldige Tilfælde maa bygge paa Praksis og Sædvane. De Regler, der skal gælde for Ægteskab og for Familieliv i øvrigt, maa naturligvis være i nøje Overensstemmelse med Nutiden og Nutidens Krav; vi kan ikke være tjente med at bygge paa Fortidens Retsregler.

Forhold som Ægteskab og Familieliv forandres med Tiderne, og vi kan da ikke bygge paa Fortidens Retsregler. Man har ogsaa erkendt Nødvendigheden af at faa noget nyt og bedre, idet man har nedsat den skandinaviske Familieretskommission til at udarbejde Regler for de kommende Love for Ægteskabet og Familielivet. Der er kommet et Udkast til Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Ophævelse, men derved er det ogsaa blevet. I 5 samfulde Aar har vi haft dette Forslag liggende paa Bordet, men enten vil man ikke eller kan man ikke indse Nødvendigheden af, at vi faar nogle nye Retsregler paa Ægteskabets Omraade. I Sverige har man allerede i Efteraaret 1915 ophøjet det vedkommende Forslag til Lov i omtrent uændret Skikkelse, og i Norge har man nu sidst i Maj 1918 ophøjet det samme Forslag til Lov. Kun herhjemme har vi hidtil nøjedes med at have Forslaget liggende paa Bordet.

Det ærede Medlem for Præstø Amts 4de Valgkreds fremdrog nogle enkelte Tilfælde som særlig antikverede; det var navnlig Forloverattesterne og Vandelsattesterne, og derfor skal jeg forbigaa disse Forhold. Der er andre Tilfælde, som efter min Mening falder ganske anderledes i Øjnene og viser, hvor antikveret det nu gældende System er, og hvor tiltrængt en Nyordning paa dette Omraade er. Som vel i hvert Fald en Del af Tingets Medlemmer ved, kan man nu kun opnaa Separation og Skilsmisse gennem Øvrighedsmyndighederne, saafremt der ikke foreligger særlig graverende Grunde, hvor saa Lovens hjemler Adgang til Skilsmisse ved Dom. For at en saadan Sag, hvad enten det nu drejer sig om Separation eller Skilsmisse, kan oplyses, gaar vedkommende Sag fra Øvrighedskontoret over til Politiumundersøgelse i den stedlige Politikreds til Oplysning hos Parterne i Sagen, altsaa Ægtefællerne, og eventuelle Vidner, om, hvorledes det ægteskabelige Forhold er, hvor daarligt det er, og hvad Grund der kan være til Separation eller Skilsmisse. Overfor en hvilken som helst Politibetjent maa altsaa Mand og Hustru krænge hele deres ægteskabelige Misère ud, ja, endogsaa indvie en mere eller mindre taktfuld Politibetjent i deres maaske allerintimeste Forhold under deres Samliv. Saa staar det vedkommende Politibetjent frit for efter eget Skøn og Forgodtbefindende at indføre i Rapporten saa lidt eller saa meget, han vil, eller hvad han synes der er Brug for. Derfor ser man ogsaa mange Rapporter, i hvilke de reelle Momenter ganske drukner i alt det Nonsens, de In-